

I øvrigt er det jo sådan, at jeg hverken er læge eller professor, men hvad jeg derimod ved, er, at folk, der ved, hvor skoen trykker i forhold til de særlig udsatte brancher, skal give deres hørings-svar tilbage. Og så er vi tilbage, hvor vi startede: et ønske fra den nye regering om, at det er arbejdsmarkedets parter, der peger på, hvilke brancher der er så særlig risikotunge, at de skal have særligt fokus af tilsynet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Anders Møller vil jeg sige, at det er en meget uodynamisk måde at se på tingene på. Da jeg i sin tid arbejdede på B&W Skibsværft, var det et godt år, hvis der ikke blev slået nogen ihjel. Nu bliver der ikke slået særlig mange folk ihjel på skibsværfterne, de eksisterer stort set ikke mere, jeg tror, der er ét eller to tilbage.

I dag er de store arbejdsmiljøproblemer nogle andre steder. Vi har set en undersøgelse, jeg tror inden for SiD, der viser, at spørgsmålet om det psykiske arbejdsmiljø er det helt afgørende. Der er altså en ændring. Hele spørgsmålet om computerteknologien, skærmterminaler, alle den slags ting, er noget, der har udviklet sig. Derfor er den holdning, hvor man som en anden bogholder sidder med sin lille statistik og siger, hvor var der ulykker i fjor og i forfjor, og så går ind og laver et eller andet dér, en helt forkert holdning.

Arbejdsmiljøet er noget, der skal kigges på alle steder, det er noget, man skal forholde sig til alle steder. Det korte af det lange er, uanset hvordan man vender og drejer det, at med det forslag, der ligger, med de tiltag, der hidtil har været fra regeringen – vi kan håbe, at regeringen ændrer holdning – fører det i den modsatte retning. Og det vil sige, at den kurve, som hr. Anders Samuelsen talte om, hvor der har været nedgang på mange punkter, hvad angår arbejdsulykker, risikerer vi bliver vendt. Det vil være meget beklageligt.

Kl. 16.25

Så vil jeg bare sige til fru Charlotte Dyremose, at jo mere jeg tænker over det, des mindre forstår jeg pointen med spørgsmålet. Er pointen – vel vidende, at fru Charlotte Dyremose må forfølge det her i en anden runde, fordi fru Charlotte Dyremose ikke har flere korte bemærkninger – at vi skal afskaffe arbejdsmiljøloven? Det ligger jo angiveligt godt hos arbejdsgiverne og lønmodtagerne. Hvorfor har vi overhovedet en arbejdsmiljølov?

Vi har en arbejdsmiljølov, fordi vi har erkendt, at det ikke ligger godt, og så skal vi også give de redskaber til at kontrollere, at loven bliver overholdt, og sørge for, at de, der ikke overholder den, bliver retsforfulgt.

Formanden:

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er en meget nyttig og relevant debat, vi har her – at vi måske ikke kommer så langt med det, ja, det er så dét, men vi får dog markeret nogle synspunkter. Jeg er så enfoldig og ung endnu, at jeg tror, at debatten i sig selv er nyttig, og at vi flytter lidt på hinanden ved at have debatterne.

Jeg må sige, at jeg stort set var glad ved den tidligere regerings arbejdsmiljøindsats. Den kammede dog over, da den fandt ud af, at man skulle lægge skat på arbejdsmiljøet. Det var en fatal brøler. Det var så upædagogisk ogopsykologisk, fordi mange arbejdsgivere har den opfattelse, fejlagtigt selvfølgelig, at socialdemokrater ikke er arbejdsgivervenlige – det kan de jo somme tider have ret i, det må jeg konstatere, men jo ikke altid – og at arbejdsmiljøregler og Arbejdstilsyn er sådan noget, som ham dér med de små sorte horn i panden har opfundet.

Det er jo menneskeligt at have det sådan, men det er jo, fordi man oplever, at der kommer nogle på en psykologisk, upædagogisk måde og rører ved ens ting og sætter spørgsmålstegn ved den måde, man nu gør tingene på. Det er ikke, fordi de arbejdsgivere pr. definition er dårlige mennesker, men det er – og det er typisk de små arbejdsgivere – fordi de har så meget, de skal tage sig af for at sørge for, at der ikke bliver røde tal forneden til sidst, at de ikke altid magter den opgave. Det er derfor, vi skal stille krav til dem, det er derfor, vi skal hjælpe dem, det er det, der er så vigtigt.

Jeg er bekymret for den nedskæring, der sker i Arbejdstilsynets arbejde og også i arbejdsmiljøforskningen, selv om det selvfølgelig er rigtigt, at AMI ikke har patent på at øve forskning, der er relevant på det område her, men der ligger jo nogle signaler i, at bevillingerne beskæres, det er jo ikke tilfældigt.

Selvfølgelig er det da rigtigt at inddrage arbejdsmarkedets parter – man kan da beklage, hvis det ikke er gjort tilstrækkeligt og dygtigt nok tidligere, det er da en alvorlig anklage mod den tidligere regering – det er selvfølgelig nyt-